

ΓΡΑΦΕΙΟΝ της «Εστίας»: Έν δόφ Ἀγχείμου, ἀρ. 9, ὄλιγον ἀνωτέρω της μεγάλης οἰκίας Κούπα.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 376

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΓΡΑΝΔΕ μυθιστορία Ὁνωρ. Βαλζάκ, με-
τάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου.

ΑΘΗΝΑΙ ὑπό Καρόλου δὲ Μουζῆ, μετάφρασις Ν. Γ.
Πολίτου.

ΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ,

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ;

ΕΠΙ ΤΩ: ΘΑΝΑΤΩ: ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ποίημα ὑπό
Ν. Α. Δρακούλη.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΔΑΗΘΕΙΑΙ—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἀνέκδοτον ποίημα Α. Χρηστοπούλου.

Τῆ ἡμετέραν ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ «Πηννασσός» ἐπιτροπῆ.
Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ οἰκῶν, γνωστός δὲ τῆ ὑψηλῇ κοινω-
νίᾳ κ. Γρηγόριος Κ. Σούτσος, πάνυ φιλοφρόνως ἀνεκοίνωσέ
μοι, ἐν ἐκείνῃ διακείμεντι τῇ πρωτεύουσῃ, τὸ ἔγκλειστον
ποίημα ὡς ὑπό τοῦ Ἀθανασίου Χρηστοπούλου ποιηθὲν, ἀ-
νέκδοτον δὲ μέχρι τοῦ νῦν διατελοῦν. Εἶχε δὲ ἀνεκοινώσει
αὐτὸ εἰς τὸν κ. Σούττον ὃ ἐν Οὐρλεσίῳ τῆς Ῥωμανίας
διατρίβων κ. Στέφανος Φερεκίδης, πατήρ τοῦ νῦν ἐν Πα-
ρισίῳ πρεσβευτοῦ τοῦ κράτους ἐκεῖνου. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ
αὐτοῦ κ. Σούττου παρεκάλεσα τὸν κ. Φερεκίδην νὰ με πλη-
ροφορήσῃ ἂν τὸ ὅποιον κατέχευε χειρόγραφον τυγγάνη ἰδί-
αις τοῦ ποιητοῦ χερσὶ γεγραμμένον, μοὶ δανεῖσθαι δὲ, εἰ δυ-
νατὸν, αὐτὸ πρὸς ἐξέτασιν, ἀπεκρίνατο οὕτως τῷ κ. Σού-
ττῳ δι' ἐπιστολῆς ἀπὸ 28 παρελθόντος Ἰανουαρίου, τάδε:
«Μὲ κακοφαίνεται ὅτι δὲν εἴμπορῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν
κύριον Ἀντωνόπουλον, ἀντιγραμμένον μόνον ἔχω τὸ ποί-
ημα εἰς ἐπιστολὴν φίλου διατρίβοντος εἰς Πίσαν. Μὲ τὸ ἐ-
στειλε κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1881 ἔτους μὲ τὰς ἀκολου-
θοῦς λέξεις: «Τὸ κατωτέρω ποίημα τοῦ Χρηστοπούλου εἶ-
ναι ἀνέκδοτον» τὸ ἦμα εἰς τὰ χειρόγραφα μου. Σοὶ τὸ κοι-
νοποιῶ ὡς εὐχάριστον». Δὲν πιστεύω οὔτε αὐτὸς νὰ ἔχη
τὸ πρωτότυπον...».

Σημειωτέον ὅτι ἐν τῷ δεκάτῳ στίχῳ, καίτοι ἐν τῷ παρ'
ἔμοι ἀντιγράφῳ καθαρῶς γέγραπται ἄσπρη, δὲν εἶνε κατ'
ἔμέ ἀμφίβολον ὅτι ὁ Χρηστοπούλος ἔγραψεν ἄσπρην οὕτω
δ' ἐπιγνωθῆμενον πρέπει, φρονῶ, νὰ δοθῇ τὸ κείμενον εἰς
τὴν δημοσιότητα.

Τὸ προκείμενον ποίημα, ὡς ἀποπνεῖ ὄλην τοῦ Χρη-
στοπούλου τὴν χάριν, προφανῶς ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν τὸ
τοῦ Ἀνακράοντος τὸ ἐκ τῶν λέξεων «Ἄγχι, ζωγράφου ἄ-
ριστο» ἀρχόμενον.

Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ μετὰ πάσης πρὸς Ὑμᾶς ὑ-
πολήψεις, πρόθυμον τοῦ Συλλόγου μέλος;

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Μαρτίου 1888.

Στ. Α. Ἀντωνόπουλος.

Ἐλα ζωγράφε, πιάσε, νὰ ζήσης
Μίαν ὥραϊαν νὰ ζωγραφίσῃς·
Ἄ: μὴ τὴν εἶδες, ἄ: μὴ τὴν ἑύρῃς,
Ἐγὼ σὲ λέγω πῶς νὰ τὴν εὕρῃς.
Πάρ' τὴν εἰκόνα τῆς Ἀφροδίτης
Καὶ διὲς τὰ κάλλη καὶ τὸ κορμὶ τῆς.
Ὡσὲν ἐκείνην σχεδίασέ τιν
Καὶ τέτοιον ὄλην ζωγράφισέ τιν.
Ἐπειτα στάξε μὲ τρυφεράδα
Τριανταφόλλον ἄσπρον λευκάδα,
Καὶ χύσε τοῦτο τὸ γλυκὺ χρώμα
Ἄπ' τὸ κεφάλι σ' ὄλον τὸ σῶμα.
Καὶ τότε πλέον σὺν λάτρῃ τέλος
Καὶ πᾶρῃ σχῆμα τὸ κάθε μέλος,
Πιρακαλῶ σε, φερ' τὴν εἰκόνα
Νὰ τὴν λατρεύω εἰς τὸν αἶωνα,
Καὶ νὰ τὴν ἔχω παρηγορίαν
Σ' τὸ πικρὸν γῆρας καὶ συντροφίαν.

[Πηννασσός].

— Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων ἀνηγγεῖλε δι'
ἐγκυκλίῳ αὐτοῦ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους
ὅτι τῆ 19 Ἰουλίου (1 Ἰουλίου) 1883 γενήσεται ἐν Μονάχῳ
διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις, διαρκέσουσα μέχρι τῆς 3 Ὀ-
κτωβρίου 1883. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, εἰς ἣν ἐκλήθησαν
ἵνα συμμετάσχουσι καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι καλλιτέχναι, γίνον-
ται δεκτὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ζωγραφικῆς, τῆς γλυπτικῆς
καὶ ἀρχιτεκτονικῆς, τῶν γραφικῶν καὶ ἀναπαραγωγικῶν
τεχνῶν ὄλων τῶν χωρῶν, καὶ ἐκ τῶν τελευταίων τούτων
μόνον τὰ διαπρέποντα ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτῶν καὶ τῇ ὄν-
τως καλλιτεχνικῇ ἐκτέλει, ἀπαράδεκτα δὲ εἶνε πάντα τὰ
ἀντίγραφα, πλὴν τῶν σχεδιασμάτων, τῶν προσωρισμένων νὰ
χαλκογραφηθῶσιν, αἱ φωτογραφίαι καὶ πᾶσα παραγωγὴ,
ἐπιτευχθεῖσα διὰ μηχανικῆς μεθόδου, ὡσαύτως πάντα τὰ
καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα, τὰ ἐκτεθέντα ἤδη ἐν τινι τῶν
διευθῶν ἐκθέσεων τοῦ Μονάχου. Τὸ ὑπουργεῖον οὖν τῆ ἐγ-
κυκλίῳ ἀπέστειλε καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκθέσεως παραγ-
γέλλον τοῖς ἀρμοδίοις νὰ κοινοποιήσωσιν αὐτὸν πρὸς ἅπαν-
τας τοὺς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν καλλιτέχναις, πα-
ροτρώνοντες αὐτοὺς νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύ-
την, βέβαιον ὄντας, ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει πράξει πᾶν τὸ
ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἡ Ἑλλὰς ἀντιπροσωπευθῇ ἐπαξίως ἐν τῷ
παγκοσμίῳ τούτῳ καλλιτεχνικῷ ἀγῶνι.

— Ἡ ἐκτέλεις τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιολογικοῦ μουσεῖου
ἀντιέθη εἰς τὸν Γερμανὸν ἀρχιτέκτονα κ. Δέρφελδ προσ-
εκολλημένον ἤδη παρὰ τῶν ἐνταῦθα Γερμανικῶν Ἰνστιτού-
των. Τὸ σχέδιον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Βερο-
λίνῳ Ἀκαδημείας διδ. Ἄδερ, χορηγῆθαι δὲ πρὸς οἰκοδομὴν
τοῦ μουσεῖου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὰς ὑπὸ τοῦ
κ. Α. Συγγροῦ θεθείσας εἰς τὴν διαθέσιν αὐτοῦ 150,000
δραχμῶν.

— Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσκληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱτα-
λικῆς ἐγνωστοποίησε τοῖς Ἑλλήσι καλλιτέχναις τὸν ὑπὸ
ταύτης προκηρυσσόμενον νέον διεθνῆ καλλιτεχνικὸν ἀγῶνα
πρὸς κατασκευὴν περιφανοῦς μνημείου τῷ μεγάλῳ τῆς Ἱ-
ταλίας Βασιλεῖ Βίκτορι Ἐμμανουήλ, ἐκάλεσε δὲ τοὺς βου-
λομένους ἐξ αὐτῶν νὰ μετάσχουσι τοῦ ἀγῶνος, ἀποδεχόμε-
νοι τὴν πρόσκλησιν ταύτην.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα δημοσίου γυμναστηρίου κ.
Ι. Φωκιανὸς ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν «Ἐγγειριδίου
γυμναστικῆς», ἐξ ἑκκοσι περίπου τυπογραφικῶν φύλλον συ-
νισταμένου. Τὸ βιβλίον περιλαμβάνουν καὶ περὶ τὰ διακόσια
σχήματα διακρίεται εἰς μέρη τέσσαρα, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον
πραγματεῖσται συντόμως τὴν ἱστορίαν τῆς γυμναστικῆς
ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον, τὸ δεύτερον
τὴν ἀνατομίαν, φυσιολογίαν καὶ ὕγιεινὴν τῆς γυμναστικῆς,
τὸ τρίτον τὴν παιδαγωγίαν αὐτῆς, τὸ δὲ τέταρτον τέλος
τὴν περιγραφικὴν γυμναστικὴν, ἧτοι γυμναστικὴν α) τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας», ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πέρυσιν χάριν τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς διοργανωθέντος Λαχείου, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ ἐφέτος πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀδιαλείπτῳ συμπαθείᾳ καὶ ὑποστηρίξει, ἣς ἀξιοῦται παρ' αὐτῶν εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ κοινωφελοῦς αὐτῆς ἔργου, ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ καὶ διὰ τὸ ἔτος 1883 ἀνάλογον Λαχεῖον πρὸς τὸ περυσινὸν, πολὺ δὲ ἐκείνου ποικιλώτερον καὶ πλουσιώτερον.

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο θέλει περιλαμβάνει τόσους ἀριθμοὺς ὅσοι ἔσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκυβεύσεως· θέλουσι δὲ μετᾶσχει αὐτοῦ οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ συνδρομηταὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ πρῶτον νῦν ἐγγραφόμενοι τοιοῦτοι.

Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει λάβει δωρεάν ἀνά ἓνα κλῆρον τοῦ Λαχείου, ὁ αὐξων δ' ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς ἐκάστου διὰ τὸ ἔτος 1883 θέλει εἶνε συγχρόνως καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων κληρωθῆσονται 15, οἵτινες θέλουσι διανεμηθῆ τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου, ἀποτελούμενα ἐξ ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὀριζομένων ἐν τοῖς ἐπομένοις ἤτοι:

Ὁ 1ος κληρωθὸς ἀριθμὸς θέλει κερδήσει τὰ ἐπόμενα :

Ἄπαντα τὰ φιλογικὰ Α. Ρ. Ῥαγκαθῆ εἰς 9 τόμους	Φρ.	54
Σ. Βυζαντίου : «Κωνσταντινούπολιν» εἰς τόμους 3 δεδεμένους	"	50
Ταὶς φωτογραφίας τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων εἰς μέγα σχῆμα ἐντὸς 2 ἐπιγράφων πλαισίων ἀξίας	"	40
Κ. Κόντου : «Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις»	"	14
Μίρκου Ῥενιέρη : «Ἱστορικὰς Μελέταις»	"	7
Κ. Σάβα : «Νεοελληνικὴ Φιλολογία»	"	6
	Φράγκα	171

Οἱ ἐπόμενοι 2 ἀνὰ μίαν σειρὰν «Ἑστίας» ἐκ τόμων 14 δεδεμένων, ἐκάστην ἀξίας φρ. 112, ἦτοι ἐν ὅλῳ Φρ. 224

Οἱ ἐπόμενοι 5 ἀνὰ μίαν σειρὰν «Ἑστίας» ἐκ τόμων 14 ἀδέτων, ἐκάστην ἀξίας φρ. 70, ἦτοι ἐν ὅλῳ Φρ. 350

Οἱ ἐπόμενοι 2 ἀνὰ μίαν συλλογὴν τῶν ἐπομένων :

Δ. Βικέλα : Μεταφράσεις δραμάτων τοῦ Σαίξπηρου εἰς τόμους 5. («Μίκεθ», «Ἀμλέτος», «Ῥωμαιοὶ καὶ Ἰουλιέττα», «Ὁθέλλος», «Ὁ βασιλεὺς Λήρ»)	Φρ.	16
Μέγαις φωτογραφικὸς πίναξ τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐντὸς περιγράσου περικαλύμματος ἀξίας	"	25
Ν. Δραγοῦμη : «Ἱστορικὰ ἀνεκμνήσεις» εἰς τόμους δύο	"	12
Π. Καλλιγὰ : Μελέταις καὶ Λόγοι	"	12
		65

Ἦτοι ἐν ὅλῳ 130

Οἱ ἐπόμενοι 5 ἀνὰ μίαν συλλογὴν τῶν ἐπομένων :

Σ. Τρικούπη : Ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τόμους 4	Φρ.	12
Ἄγιλ. Παράσχου : Ποιήματα εἰς τόμους 3	"	13
Κ. Σάβα : Τουρκοκρατούμενη Ἑλλὰς	"	4
Ἀγγέλου Βλάχου : Κωμῳδίαι	"	3
Δ. Βερνερδίκη : «Εὐφροσύνη» (τραγωδία)	"	3
		35

Ἦτοι ἐν ὅλῳ φρ. 175.

Ὅλικὴ ἀξία τῶν 15 κληρῶν φράγκα 1050.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ Λαχείου γενήσεται δημοσίᾳ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ὥραν 3 μ. μ., ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως, πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν καὶ παντὸς ἄλλου συνδρομητοῦ, ἐπιθυμοῦντος νὰ παραστῆ εἰς τὴν κλήρωσιν.